

Correspondența Română

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

ABONAMENTE

LA

Correspondența Română

IN ȚARĂ

IN STREINĂTATE

Pe 12 luni . . . . . 30 lei | Pe 12 luni . . . . . 40 lei
 „ 6 „ . . . . . 15 „ | „ 6 „ . . . . . 20 „
 „ 3 „ . . . . . 8 „ | „ 3 „ . . . . . 10 „

TARIFUL ANUNȚURILOR

Pe paginile 7 și 8 . . . . . linia 40 bani.
 Pe celelalte pagini după invoială.

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Bulevardul Elisabeta 117

ARDEALUL

Răposatul Grigorie Brătianu, unul dintre cei mai călduroși susținători ai cauzei române, se plângea adese-ori, că cercurile politice din România se interesează puțin de cele ce se petrec peste Carpați, ba până chiar și între oamenii de Stat ai României abia se vor fi găsim doi-trei, care știu să pună cestiunea ardelenescă în combinațiunile lor politice.

„Și vina, — îmi adaogă el într-un rând, — e mai ales a D-voastre, care trațiți aici în mijlocul nostru și nu vă dați destulă silință, ca să ne interesați de cele ce se petrec în Ardeal“.

„Te înșeli, — i-am răspuns eu; — silința ne-o dăm, dar nu prea știm, cum să procedem. Noi, la școală, nu am învățat istoria Ardealului, ci a Maghiarilor, și astfel nu cunoaștem trecutul țării noastre mai bine decât D-voastre. Mulți nu și-au dat bine seamă nici despre stările actuale. Ba au fost și sunt și de aceia, care cred, că-i fac cauzei un bun serviciu, dacă exagerează unele lucruri și trec sub tăcere altele. Astfel, voind să vă luminăm, vă depărtăm adese-ori de adevăr, și în loc de a face să vă interesați, vă respingem oare-cum, fiindcă trebuie adesea ori să faceți experiența, că fie din neștiință, fie din nepricepere v'am spus lucruri neadeverate.

Ca să i-o dovedesc aceasta, am scos la iveală câte-va din neadeverurile propagate mai ales de Ardeleni aici în România asupra Ardealului.

Sunt vre-o opt-spre-zece ani decând lucrez la publicarea documentelor istorice rămase de la răposatul Eudoxiu Hurmuzachi. Chiar dacă n'ași fi voit, în timpul acestei lucrări îndelungate a trebuit să-mi dau silința de a cunoaște trecutul poporului nostru și să pun faptele petrecute în viața noastră în legătură cu cele petrecute în alte țări și la alte popoare, care îmi erau mai bine cunoscute. E însă lucru firesc, că ceea ce mai ales m'a interesat era istoria

Ardealului. Am adunat dar mereu material pentru istoria aceasta, și nimic, poate, nu m'a ademenit în viața mea mai mult decât gândul, că voiți avea o dată și eu răgaz să scriu istoria Românilor din Ardeal. Ca ori-și care autor în spe, eram deci plin de viitoarea mea operă, și i-am spus răposatului meu amic o mulțime de lucruri, pe care el le găsea foarte interesante și de mare importanță pentru lămurirea cestiunii române.

„Aceste trebuie să le scrii și să le publici cât mai curând, — îmi diise el cu graba omului, care putea totdeauna să facă ceea ce vrea.

I-am arătat, că lucrul nu se poate, fiindcă nevoile vieții mă silesc să fac alt ce-va.

Peste vre-o zece zile, în ajunul vacanțelor de Paști, am primit apoi de la secretarul „Ligei“ o adresă, prin care mi se făcea împărtășirea, că comitetul ar dori să publice în limba francesă și în cea englesă o scurtă dare de seamă despre cestiunea Ardealului și mă însărează să fac eu originalul românesc pentru acea dare de seamă.

Nu mi-a rămas decât să fac ceea ce mă ertați puterile și timpul.

Am făcut un resumat pe cât se putea de scurt pentru informarea străinătății. Am ținut dar la patru lucruri:

1. Să expun materia ast-fel, ca să fie îndemnați a citi și cei ce nu se interesează de cestiunea Ardealului.

2. Să trec cu vederea ori să ating numai în treacăt cestiunile, care pentru străini sunt de importanță secundară;

3. Să afirm numai ceea ce în o discuțiune obiectivă se poate susține cu destul succes;

4. Să mă mărginesc la mărturii puține și la indicarea drumului, pe care trebuie să pornească cei ce vor fi voind să se dămirească și asupra amănunțurilor trecute de mine cu vederea.

Mult regretatul G. Brătianu a murit mai înainte de a fi pus la cale traducerea și publicarea acestei lucrări, eară eu nu aveam cuvinte de a stărui, ca publicarea să se facă, ci consideram originalul rămas la mine ca un adaos la „matetrialul“ adunat până aci.

Sunt acum vre-o trei săptămâni însă, unul dintre cei mai distinși reprezentanți ai Ardelenilor, d-l profesor universitar Aron Densușeanu, a publicat în „Lupta“ un articol polemic, în care mă muștra că „mistific“ lumea. Nu putea să mă jignească această muștrare, fiindcă știam prea bine ce am diis; m'a coprins înse un fel de spaimă, când mi-am dat seamă, că acela, care vorbea, nu

era un oare-care cine-va, ci unul dintre frunțașii dascălimii, profesor universitar, ba chiar Ardelean din cei mai avântați.

Am luat deci hotărârea să public lucrarea, pentru-ca să se folosească de ea cine va voi, chiar în coloanele „Correspondenței Române“.

Prieteni și bine-voitori m'au sfătuit să n'o fac aceasta, fiindcă publicul român nu e deprins să citească prin gazete lucruri serioase, și astfel îmi voi risipi „opera“ și voi da tot odată și „Correspondenței“ abia înființate lovitura de moarte.

N'am ținut seamă de sfatul acesta.

Noi cei câți-va oameni fără de importanță și fără de nimeni în dosul nostru, hotărînd să înființăm „Correspondența Română“, nu am voit să lăcem o „gazetă“ numai pentru amusa publicului. Dacă e vorba de aceasta nu mai, sunt în București o mulțime de gazete, cu care noi nu putem susține concurența. Aceasta o vor fi cititorii noștri de până acum, și ei, mulți puțini, au putut „mistific“ publicate în primele zece numere. Vor citi fără îndoială și darea de seamă făcută de mine — pentru străini.

Vom începe dar la începutul lunii viitoare publicarea, și eu rog pe cititorii noștri, nu numai să citească ei înșiși „Ardealul“, ci să îndemne tot-odată și pe alții să-l citească.

Unitatea de vederi și de sentimente nu se poate produce decât la oameni, care cunosc bine lucrurile, și studiul făcut de mine e un pas spre cunoașterea unui șir de adevăruri.

Ioan Slavici

DESPRE ROLUL RUSIEI

in

CESTIUNEA LIBERĂRII POPOARELOR CREȘTINE DE SUB JUGUL STREIN

Istoriograful rusesc Karamzin scrie în clasică lui operă că «Ivan cel Mare căuta cu mare insistență prietenia cu Baiazet, iar fiul său Vasile cu Suleiman. În adevăr țarul Vasile în anul 1815 se trudea în a îndupleca pe sultanul Suleiman a încheia cu densusul o alianță în contra Lituaniei. Și de oare ce sultanul la toate propunerile țarului nu răspundea nimic, Vasili trimise la Țarigrad pe mai mulți boeri, pentru a întreba pe padișahul «despre sănătatea lui». După părerea diplomației muscălești de pe atunci, acest demers era culmea curteniei.

Lucru firesc, că în această stare de lucruri pravoslavnică Moscova nici că putea să fie privită ca dușmană Țarigradului musulman. Pravoslavnicii Țării se trudeau din răspuțeri în a încheia o prietenie

strinsă cu Califii și între Moscova și Stambul relațiunile de amicie aveau caracterul cel mai real.

Din potrivă de la Apus purcedeau p'atunci ideii diametralmente opuse. În anul 1517 sosi la Moscova ambasadorul împărațesc baronul Herberstein, având de misiune împăcarea țarului cu regele Poloniei Sigismund. Acest ambasador îi dicea țarului, că starea creștinilor de sub jugul musulman e groaznică, că această stare nu va înceta până se ceartă și sunt învrăbiți regii creștini. Herberstein îndupleca pe țarul Vasili să încheie alianță cu regii creștini de la Apus și că le dea ajutor în războiul cu Turcii. Dar pledoaria ambasadorului a fost zadarnică; țarul nu s'a înduplecat.

De asemenea zadarnice au fost și stăruințele Papei Leon al X-lea, care s'a încercat a mijloci alianța monarhilor creștini cu Rusia, pentru a apăra pe creștinii de sub crudul jug al țerei lor.

Sub Ioan cel groaznic lucrurile au rămas în aceeași stare. Moscova nu numai că nu se gândea a se amesteca în cestiunea liberării popoarelor creștine, dar încă căuta mereu a restringe bunele sale relațiuni cu Turcia. Ioan cel groaznic trimise la Constantinopol pe ambasadorii săi, pentru a aminti Sultanului despre vechea prietenie a Muscalilor cu foștii califi. După aceasta, peste câțiva ani, acest țar credu de cuviință iarăși să trimită p'un alt ambasador la Constantinopol. Pentru această dată fu trimis boierul Kuzminski, care p' remis Padișahului o scrisoare din partea țarului. În această scrisoare pravoslavnicul Țar al Moscovei scria Sultanului: «noi suntem împreună cu tine în contra Cesarului Romei, a regelui Poloniei, Boemiei, Franței și în contra celorlalți regi și prinți italieni». Adecă în contra Europei de la Apus, care se încerca a veni în ajutorul popoarelor creștine de la Răsărit.

Această scrisoare a lui Ioan cel groaznic este un document de mare însemnătate, pentru ori-ce om, care voește să-și deie seamă despre rolul Rusiei în cauza liberării popoarelor creștine de sub jugul otoman.

Ea dovedește, că pe când Europa întreagă căta să intre în alianță cu Rusia, ca împreună cu dânsa să doboare domnia crudă a musulmanilor, pravoslavnică Moscova să umilească la Constantinopol, promițând că va da ajutor Turcilor în contra lumii creștine. Vedând conduita țărilor rusești, monarhii creștini se înțeleseră pentru a îndupleca pe Ioan de a nu rămâne în afară de alianța în contra turcilor să atingă coarda simțitoare a țărilor, să-i promiță *beneficii mari* pentru ajutorul său. Cu acest scop împăratul Ferdinand I îi promisese Litvaniei Ambasadorii săi diceau țarului: «dacă vei ajuta pe monarhii creștini să libereze pe creștinii de sub jugul musulman, întreaga țară grecească ți va fi dată în stăpânire.» Ascultând aceste promisiuni, țarul Ioan începu a se inclina spre ideia alianței cu monarhii străini, dar după ce Sultanul i-a promis să-l ajute în contra tătarilor, el iarăși trecu în partea sultanului.

Așa dar în secolii XII, XIII, XV, și XVI, eată ce deosebire găsim în politica Europei apusene și politica Rusiei față cu popoarele creștine subjugate: La apus, în curgerea acestor secolii, participarea popoarelor creștine la rezolvarea acestei mari cestiuni a fost întemeiată pe ideia religioasă, pe când Rusia nu numai că nu se călăuzea de vr'o idee creștină, ci din contra, în persoana țărilor se încerca, precât i-a fost cu putință, de a stavili marea operă a liberării, și pentru acest anume rege dânsa intra pe sub mână în alianță cu Turcia în contra statelor creștine.

Idea privitoare la liberarea creștinilor de sub jugul islamului fremânta la Apus toate spiritele; monarhii se înarmau, cruciații se ridicau pretutindeni, popoarele, uitând mizeria lor mergeau spre locurile sfinte pentru a da piept cu musulmanii. Regii Ungariei jurau de a nu se împaca nici o dată cu păgânii, Ștefan cel Mare și bun cu o armată mică sfărîmă groaznică putere a lui Soliman-Pașa, apoi chiar birui pe croznicul Mahommed în persoană; vecina Rusiei, Polonia, care nu participase la cruciadele, luă parte activă la încercările Europei de la apus de a libera popoarele creștine de sub jugul turc.—Singură Rusia rămânea nepăsătoare, singura pravoslavnică Rusia nu credea de datorită sea creștinească de a lua parte la deslegarea mării cestiuni, de la care depindea soarta civilizațiunii și viitorului omenirii.

PRESA MAGHIARA

O depeșă sosită alaltă-ieri de la Budapesta ne-a vestit că d-l *A. Weckerle* a dat în dietă expresiune speranței, că opiniunea publică va face asupra presei un fel de presiune, ca diariștii să mai schimbe tonul și manierile de până acum.

Presupunem, că această enunțiere a fost făcută în curgerea unei importante discuțiuni parlamentare, căci alt-fel nu mai era nevoie să ni se facă împărtășire despre ea. Am așteptat însă, ca diarele din Budapesta să ne dea amănunte.

După raportul publicat de «*Pecter Lloyd*» discuțiunea a fost mai mult interesantă de cât importantă.

Vorba era de fondul de dispozițiune, 200,000 florini, pe care opozițiunea n'a voit, se înțelege, să-l voteze.

Ea a profitat tot de-odată de ocaziune, ca să-i facă guvernului incriminări, că întrebunțează fondul pentru subvenționarea unei prese însărcinate să combată opozițiunea cu toată violența și că puțin se face, pentru-ca cauza maghiară să fie bine susținută în străinătate.

Răspundând la aceste incriminări, ministrul s'a lepădat de presa guvernamentală și cu ocaziunea aceasta a făcut cea enunțiere. Cât pentru presa nemaghiară, el a lăudat pe cea germană în țările coroanei ungare și a incredințat din nou parlamentul, că a găsit mijloacele convenite ca să pună frâu diariștilor ce nu scriu nici în limba maghiară, nici în cea germană.

Pentru susținerea cu oare-care succes în

străinătate a cauzei maghiare 200,000 fl sunt prea puțin,—așa a dis d-l Weckerle

Cum vine, că Românii susțin pe a lor și fără 200,000 fl ?

DIN CORPURILE LEGIUITOARE

CAMERA

Sedința de la 26 Noembrie 1893

O ședință scurtă, care s'a încheiat la orele 3 și jumătate, dar a avut cu toate aceste câte va momente interesante.

La apelul nominal răspund 119 deputați, în curență însă, puindu-se la vot o lege propusă de d-l Carp, votul e nul, fiind-că nu se găsesc în urnă de cât 44 bile albe.

Servitoriile aleargă dar și chiamă pe deputați cu mai multă stăruință la vot. Ast-fel la votarea făcută asupra unei alte legi propuse tot d-l *P. Carp* se dau 90 de voturi și legea trecu cu 61 bile albe.

Amendouă aceste legi sunt privitoare la stațiunile balneare.

Dar unde erau deputații ?

Discuțau asupra cuvintelor restite de d-l *Colonel Rosnovanu* la începutul ședinței, în cestiunea personală cu d-l *N. Voinov*, asupra votului dat de majoritate în cestiunea alegerii de l. *Bărlad*.

Astă-și se vor vota recunoașterii și indigenate.

SENATUL

Sedința de la 26 Noemevrie 1893.

Ședința se deschide la orele 2 și 30, sub președinția d-lui *G. Gr. Cantacuzino*.

Sunt prezenți 75 d-ni senatori.

Se anunță încetarea din viață a d-lui *Miltade C. Theodosiady*. Ne mai fiind apoi nimic l. ordinea zilei, d-l senator *Garoflid* citește de două oară proiectul de lege pentru stirpirea hoților de vite, — și ședința se ridică.

ȘTIRI DIN STRĂINĂTATE

AUSTRIA

O depeșă din Viena cu data de ieri seară ne anunță că Dietele vor fi convocate pe la sfârșitul lunii Decembre sau cel mai târziu pe la începutul lunii Ianuarie viitor.

ITALIA

Diarele din Roma apărute ieri seară anunță că în urma refuzului d-lor *Baratieri*, *San Marzano* și *Racchia* de a intra în combinațiune ministerială și d-l *Zanardelli*, a depus mandatul de a forma noul cabinet.

«Agenția Stefani» confirmă această știre și adaogă, că regele a desărcinat ieri dimineată pe d-l *Zanardelli* de această misiune.

D-l *Crispi*, care a sosit din Neapol, a avut ieri după amiază o lungă conferință cu regele.

Mai multe diare apărute seara și cercurii parlamentare spun, că d-l *Crispi* a fost însărcinat să formeze cabinetul; însă până acum el n'a primit nici un mandat oficial în această privință. El a conferit cu mai multe personaje politice între care d-nii *Saracco* și *Sonino*.

— Președintele Curții cu jurați din Roma unde se judecă afacerea băncii române, cunoscută sub numele de *Panamino*, a autorizat și pe judecătorul de instrucție să deschidă plicul depus de d-l *Tanlongo*, fost director al băncii la notarul *Derturelli*. S'a găsit în acest plic un livret de note mensuale asupra cumpărărilor de

entă dela 1881 până la 1888. Totalul acestor pierderi asupra cumpărărilor s'ar urca la 18 milioane și jumătate.

FRANȚA

D-nul Deloncle va interpela Lună pe d-l Camimir Périer, primul ministru, în privința afacerilor Siamului. D-nul Casimir Périer a consimțit să răspundă.

— Ziarul *La petite République* anunță că guvernul va crea companii de torpile fluviale comandate de ofițeri de geniu și care, în timp, de război, vor fi însărcinate să împedice intrarea în râuri și canale și să contribuie tot de-odată și la apărarea sub-marină a țărmurilor mării.

— D-nul de Mohrenheim, ambasadorul rusesc în Franța va pleca săptămâna viitoare în Rusia.

— Medicii au făcut erii o operațiune cu succes l-lui Gheorghievici, ministrul sârbească la Paris, greu bolnav de când un anarchist a încercat, cum se știe, să-l omoreze cu cuțitul. S'a scos din pieptul l-lui Gheorghievici o litră și jumătate de sânge stricat.

PORTUGALIA

Regele a iscălit decretul de dizolvare a Cortesilor. Alegerile se vor face la 11 Ianuarie și este vorba de convocarea Camerelor pentru 5 Martie. Nu se știe dacă schimbarea ministerială se va face înainte sau după alegeri.

SERBIA

O depeșă din Belgrad ne vestește că d-l Gruici, ministrul președinte, se află cam indispus.

SPANIA

Condițiunile de pace, pe care Spania le va propune Kabylilor din Maroc, vor fi următoarele: ocuparea de către Spania în mod temporar a pozițiilor de pe teritoriul marocan dincolo de Agna Riach; — predarea a 12,000 puști; — ostacități; — condamnarea șefilor rebeli.

Sute de procese contra Românilor

Un ziar oficios unguresc, anume *«Pesti Hir-lap»* aduce vestea unei ne mai pomenite serii de procese, pe care stăpânirea ungurească are gând să le întreprindă câtor-va sute de români. Iată chiar articolul ziarului unguresc:

«Corespondentul nostru din Cluj ne scrie, că de 12 ani n'au fost la parchetul de acolo atâtea cercetări în delict de presă câte sunt acum.

«Abia începe una și altă cercetare urmează... S'a îngâmădit o întreagă serie de procese de presă. Locul întâiu în virtutea întinderii și a importanței sale îl are procesul Memorandului. Pentru redactarea și răspândirea Memorandului au luat asupra lor răspunderea cei 25 membri ai comitetului executiv al partidului național român, și procurorul suprem a pus în lucrare și continuă instrucțiunea în contra celor 25 membri ai comitetului...»

S'a ivit un nou proces de presă în contra ziarului *«Focia Poporului»*, abia în anul întâiu al existenței sale, pentru un articol agitator publicat în luna Iulie a. c., sub titlul «România pentru noi». În acest proces, pertractarea va avea loc în Cluj la 22 Decembrie în contra lui Ioan Russu-Șirianul, redactorul ziarului, și în contra lui Popa-Necșa, editorul.

«Afară de aceasta vor mai fi dați în judecată aceia, care pe motivul că felicită pe osindiți pentru „Replică,” au publicat în *«Tribuna»* ar-

ticoli ațîțători. Numărul acestora e mai mare de o sută.

«S'au mai pornit în contra *«Tribunei»* două cercetări, între care e și cercetarea pornită, fiindcă *«Tribuna»* a însoțit sentința tribunalului publicată în ungurește cu un comentariu, care conține în sine atacarea puterii obligatoare a legii.

«Și în daraveri particulare, în pornirea proceselor de presă din partea particularilor, se constată o întindere epidemică. Dacă această epidemie se va întinde și mai mult, atunci membrii de acum ai parchetului mâne-poimâne nu se vor mai ocupa cu alt-ceva, decât cu procese de presă.»

CRONICA

D-l Corneliu Pop-Păcuraru, fost redactor al *Tribunei* și carea stat și un an în temniță într'această calitate, a reintrat acum, după mai mulți ani de când părăsise ziarul, în redacția foaiei partidului național de peste munți.

D-l Pop-Păcuraru a luat tot-odată direcțiunea provisorie a *Tribunei*.

D-l Al. Balteș, fost redactor responsabil al *Tribunei*, și-a împlinit osînda de o lună de temniță, la care fusese osîndit de Curtea cu jurați din Cluj, și a eșit acum patru zile din pușcăriia dela Seghdin.

O depeșă din Paris cu data de 26 Noembrie anunță următoarele:

«D-l Méline și biurul grupului agricol din Cameră au exprimat d-lui Viger dorința ca guvernul să ia inițiativa unei măririi a dreptului vamal asupra grăului. Ministrul a răspuns că va vorbi cu colegii săi de aceasta, dar crede că guvernul nu poate să vorbească asupra acestei chestiuni decât numai înaintea comisiunii vamale, care se va alege pe la începutul lui Ianuarie.

D-l Dr. Constantin Petroni, actual medic primar al spitalului din Tirgu-Neamțu, s'a numit provisoriu și medic al aceluși oraș.

D-na Elvira Zamfirescu, profesoară de limba și literatură franceză la școala normală de institute din București, s'a numit definitiv la catedra sa.

Eri a încetat din viață în București d-l Theodosiadi, senator al colegiului I de Argeș.

După cum am anunțat la timp, profesorii universitari din București s'au întrunit Mercuri seara pentru a examina cererea studenților referitoare la noile măsuri luate de ministrul de război pentru voluntarii bacalaureați. Au luat parte la această întrunire următorii d-ni profesori:

Hasdeu, Cireșeanu, Gr. Măldărescu, Daniileanu, Chintescu, dr. Manolescu, dr. Istrate, Odobescu, dr. Vițu, dr. Petrini-Galați, Disescu, dr. Zaharia Petrescu, dr. Obreja, Maiorescu, dr. Grecescu, Sihleanu, dr. Babeș, Gr. Ștefănescu, Vericeanu, dr. Petrini Paul, Gogu, G. Tocilescu, Bogdan, C. Dimitrescu-Iași, D. Dimitrescu, Nițulescu, C. Boerescu, N. Crățunescu, dr. Demostene, dr. Râmnicănu, Gr. Tocilescu, dr. Drăghiescu.

Generalul Lahovari ministrul de război, care este și profesor la Universitate, a venit de asemenea la această întrunire și a susținut, că in-

terpretarea, pe care d-sa a dat-o legii voluntariatului, este cea bună și dreaptă. De altă părere au fost însă profesorii universitari, care au admis o rezoluțiune, prezentată și susținută de d-l Dimitrescu-Iași, prin care se cere ministrului de război să nu aplice studenților acum sub arme măsura luată de dînsul, de a spori la trei ani termenul de serviciu al bacalaureaților, care nu es sublocotenenți.

Lună va veni în discuțiunea Camerei legea, care modifică organizarea judecătoriilor de ocoale.

Cum se știe, Consiliul de război al corpului 4 de armată a osîndit pe maiorul Macedonschi, acuzat de falș și delapidări, la 5 lună și jumătate închisoare, iar pe cei-lalți ofițeri dați în judecată împreună cu dînsul i-a achitat.

D-l general Budișteaeu, comandantul corpului 4 de armată, a dat în urma acestui verdict, un ordin de zi, prin care hotărăște ca d-nii *Colonel Teleman*, comand. reg. 13 de infanterie; *Colonel Giosanu*, comand. reg. 15 de infanterie; *Locot-colonel Petrovič*, comand. reg. 25 de infanterie; *Maior Constantinescu Toma*, din reg. 8 de artilerie și *Maior Ionescu*, din reg. 27 de infanterie, care au fost membri ai consiliului de război, dovedind prin sentința dată, că se lasă a fi conduși mai mult pe simțeminte de milă decât de dreptate, să fie șterși definitiv de pe tabloul membrilor consiliului de război al corpului 4 de armată.

Sunt înaintați pe ziua de 1 Decembrie următorii d-ni funcționari din corpul telegrafo-poștal:

Ca oficiant superior gradul I, Th. Vameșiu.
Ca oficiant superior gradul II, N. Voinescu.
Ca oficiant superior gradul III, M. Băldănescu,
Ca oficanți inferiori gradul I, V. Tătaru, Antache Ionescu și Al. Diubert.
Ca oficanți inferiori gradul II, Eug. Vasiliu I, N. Ionescu IV, N. Negulescu și C. Gabriellescu.

Ca oficanți inferiori gradul III, Iulius Sachetti (în postul de verificator gr. II), Vladimir Stătulesscu, N. Rizeanu (manipulant), Tiberiu Constantinescu (verificator gr. II).

S'a descoperit la Galați o societate de contrabandiști perfect organizată, care defrauda statul de câți-va ani. Ancheta continuă asupra acestei afaceri.

D-l Ep. Francudi a fost confirmat încă pentru trei ani, ca decan al facultății de litere din București.

Prefectul comitatului Gömör din Ungaria de nord s'a gândit la un nou mijloc, de a întinde maghiarisarea, și adică, la înființarea unei societăți dramatice ambulante, carea să dea reprezentațiuni în toate ținuturile locuite de nemaghiari.

Teatrul național. Artistul **Maurel** va mai cânta *Lună* în opera **Ernani**.

Doctorul DRUGESCU

de la spitalul Filantropia
Tratează maladiile chirurgicale și genito-urinare.
Consultațiuni de la 4—6 p. m.
CALEA PLEVNEI 12 bis.
In dosul Băilor Eforiei.

ANUSCA

de

TURGHENIEF

Amintire de pe țermul Rinului

(Urmare)

Trecură ast-fel trei săptămâni. Mă duceam în fie care zi să ved pe Gagin. Anușca părea că mă ocolește, dar ea nu-și mai permitea acele ciudățimi, care mă atinseseră atât atunci, când îi făcu cunoștința.

Părea pradă a unei tristețe și a unei tainice tulburări: îi se întâmpla să ridă chiar cu rătăcite. O observai cu multă curiozitate.

Limba franceză și cea germană le vorbea cu aceeași ușurătate; dar se recunoștea îndată că din copilărie nu fusese crescută de o femeie și că-și se dăduse o educație ciudată, cu totul deosebită de cea a fratelui său.

Acesta, deși cu bluza și pălăria à la Vandyk, era un adevărat rus fără destoinicie, poate puțin mueratic. Anușca nu semăna de loc cu o fată de nobil; toate mișcărilor ei trădau un fel de neliniște; era o mică sëlbatică de curând crescută, un vin, care ferbea încă. Sfiasă din fire și tulburându-se repede, ea se înroșea în lăuntru ei și în ciuda ei căuta să-și dea un aer de neatârnat și îndrăzneală, însă nu reușea tot-deauna. Înceam să o fac să-mi vorbească despre trecutul ei, despre felul ei de viață în Rusia; răspundea cu rea voință la întrebările mele. Însă, putui să aflu, că până în timpul plecării în streinătate locuise la țară. O găsi într-o zi singură, citind; ținea capul sprijinit în mână, degetele adâncite în păr, și mânca din ochi cartea de pe masă.

— Bravo! strigai apropiindu-mă, cât ești de silitoare!

Ea, ridicând capul, mă privi cu un aer demn și rece.—Credeați oare că știu numai să rid?—îmi răspunse ridicându-se pentru a eși din odaie.

Aruncai ochii asupra titlului cărții: era un roman francez,

Alegerea nu-mi pare prea nemerită,—îi dusei eu.

— Ce trebuie să citesc atunci, exclamă densa. Și, aruncând cartea pe masă, ea adaugă:—Dacă e așa, am să merg mai bine să fac nebunii.—Și ea alergă spre grădină,

În aceeași zi spre seară, îi citeam lui Gagin *Hermann și Dorothea*. La începutul acestei citiri Anușca trecea din când pe din naintea noastră; după aceea se opri de-o dată, trase cu urechea, se așeză binișor lângă mine și mă ascultă până la sfârșit. A doua zi purtarea ei se schimbă.

Înțelesei că ea-și pusese de gând să fie o gospodină liniștită și serioasă ca Dorothea. Într'un cuvânt, firea ei mi se păru de neînțeles. Deși de un amor propriu foarte mare, mă robia totuși, chiar când mâinile ei mă supărau. Singurul punct, asupra căruia sfârșii de-a avea o convingere bine stabilită, este că nu era sora lui Gagin. Aceasta n'o trata de loc frățeste; el se purta față de ea prea cu dlândete și totuși această atitudine trăda un fel de silă. O împrejurare ciudată orî, mai bine, care-mi păru atare, confirmă aceste bănueli. Într'o seară, apropiându-mă de umbrarul de viță, care înconjura casa lui Gagin, găsi poarta închisă. Câte-va zile înainte observasem un loc, unde peretele era într'o parte distrus; mă introdusei prin acea spărtură. Abia intrasem, și distinsesi vocea Anușchei. Ea grăi plângând și cu foc următoarele vorbe:—Nu, nu voi iubi nici o dată pe un al-

tul afară de tine! nu! nu! Pe tine singur vreau să te iubesc și pentru tot-d'auna!

— Haide, liniștește-te, îi răspunse Gagin. Tu știi bine că am încredere în tine. Îi zării printre frunzișul puțin des; ei nu mă zăriră.

— Pe tine! pe tine singur! repeta ea.

Și aruncându-se la gâtul lui, ea începu să-l îmbrățișeze plângând convulsiv.

Rămăsei cât-va timp nemișcat, apoi tresării.—Trebuie oare să mă apropii de ei?... Pentru nimic în lume! îmi dusei eu o mișcare fără de voie.

Eșii cu pași mari din umbrar, apoi mă îndreptai aproape alergând drumul spre casă. Surideam, îmi frecam mânele, mă miram de întâmplarea care confirmase așa de pe neașteptate bănuelile mele (realitatea îmi părea de aci încolo de netăgăduit,) și totuși simțeam în inimă o oare-și-care amărăciune.—Trebuie să mărturisesc că știu bine să se prefacă, îmi dusei eu. Dar de ce-ți e bună? Pentru ce să mă ia drept nerod? Nu mă așteptam la asemenea purtare din partea lui....

Și ce explicațiune romantică!

VII.

Petrecui o noapte urită. Sculându-mă dimineata, aruncai pe umeri gherocul meu de turist, anunțai gazda că nu voi veni și mă îndreptai pe jos înspre partea munților urmând riul pe malul căruia se înalță orașul Z.... Acești munți, a căror coastă principală poartă numele de *Hunds-ruck* (Spate de câne) sunt de o formațiune foarte curioasă: se observează mai ales la densii niște pături de bazalt foarte regulate și de o mare puritate; dar nu socoteam pentru moment de-a face observații geologice.

Nu-mi dădeam seama despre cea ce simțiam, un singur gând mi-se așternea neted în minte: nu mai vroiam să revăd nici pe Gagin nici pe Anușca. Îmi repetam că singura pricină a despărțirii de ei era lipsa lor de sinceritate. Nimic nu-i silea să se dea drept rude. Dealt-mintrelea căutam să-i uit. Mă plimbam încet pe munți și prin văi; intrând prin cârciumile satelor, vorbeam liniștit cu hangii și bătorii sau, culcându-mă pe vr'o piatră încălzită de soare, mă uitam cum fug norii.

S. C.

(Va urma)

REFLEXIUNI

Luasem cu chirie un apartament de etagiu.

În casa de alături locuia un inginer, care avea trei copii, dintre care cel mai mare era de vre-o șase ani.

Vecina mea era toată ziua singură cu copiii, de oare-ce soțul ei pleca dimineața și se întorcea seara. O vedeam mereu prin curte, prin grădină, pe la curtea de pasări și prin bucătoria care se afla tocmai în fața ferestrelor mele. Tineră, cu obraji rumeni, cu brațele rotunde și albe, ea alerga de ici până colo toată ziua de nu-și mai isprăvea lucrul. Câte o dată, după prânz, adormindu-și copilașii mai mici, ea mă găsea răgaz, atunci însă ea se puneă să croiască orî să coase. Cu cartea în mână n'o vedeam nici o dată. E lucru firesc c'o luam drept un fel de jupâneasă, pe care vecinul meu, om cult, a luat'o, ca să aibă cine să-i poarte grija casei.

Îmi era însă vecină și buna cuviință cerea să i fac cunoștința.

Am fost foarte surprinsă, când a trebuit, la

prima vizită să-mi fac mărturisirea, că vecina mea e nu numai foarte simpatcă, ci tot-d'o-dată și cultă. Știa să vorbească despre toate, ba era pasionată pentru muzică și pentru literatură și cunoștea autorii clasici pare că mai bine de cât mine.

Sunteți foarte ocupată!—îi dusei între altele.

Părea foarte mirată.

Da, duse ea, zilele-mi trec pe nesimțite, dar serile, după ce adorm copiii, citim cu bărbatul meu și facem muzică.

M'am încredințat apoi că era o excelentă cititoare, în cât o ascultai cu deosebită mulțumire. Ea citea însă cu ciorapul în mână, și degetele-i mergeau ca o mașină.

M'am uitat apoi, la ciorap. Era mai frumos de cât al meu, pe care-l lucram cu doi ochi și cu toată atențiunea.

Eram oare-cum indignată. Vrând nevrând trebuia să recunosc, că-mi este în unele lucruri superioară, de și mineralogie și cosmografie, perspectivă și geometrie descriptivă și câte altele nu știa ca mine.

Mi-am stăpânit însă p ruinea și, așa pe nesimțite, am început și eu să fac tot ceea-ce vedeam că face vecina de alături.

Diminețile dedeam drumul ferestrelor din iatac și mă opinteam să scot, ca dinsa, perinile, ca să se aerisească.

Ar fi putut să facă și servitoarea lucrul acesta; îmi era însă parcă nu-mi mai vine să las pe mâinile unei servitoare perinile, pe care mi odihnesce obrazii.

Bună dimineata! — strigă vecina! — Se vede că ai dormit bine, căci ești mai rumenă și mai voiasă ca de obicei.

Mă uitai în oglindă. Eram în adevăr rumenă și cu ochii aprinși. Nu însă pentru că dormisem bine, ci pentru că osteneala, de și puțină, îmi pusese sângele în mișcare.

Doamne! — mi-am dîs, ce bine ar fi fost, dacă eu aș fi făcut de aceste și mai nainte! — și mă simțeam foarte nenorocită, că nu am o fată, ca s'o las să alerge și să se ostenească.

Altele au. De ce nu le lasă?

Hella.

BIRJARUL No. 136

Ioșca nu știa de unde a venit și prin ce întâmplare fericită se găsea în București.

De când își aducea aminte, s'a pomenit birjar. Nu era bătrân, dar nici tânăr; mare, înalt și gras, cu o barbă roșcată, cu un stog de păr în cap și cu ochii mici, Ioșca părea că e un urs și tocmai sub acest nume era cunoscut printre birjarii. Stăpânul său era mulțumit cu densul. Ioșca e prea prost, ca să poată fura mult... ce are a face cu cei-l'alți birjarii, care și pielea ar fi în stare să ți-o ia.

»Ioșca, săracul, se mă gândeste și la Dumnezeu! Și, pe urmă, caută bine de ca. Așa vorbea stăpânul său cu alți stăpâni.

În fie-care an regulat, birjarul No. 136 pe la St. Vasile intră în odaia stăpânului.

— Socoteala, Domnule Dumitru, socoteala; nu mai stai la d-ta...

— De ce, Ioșcă? Nu ești mulțumit? Vrei ce-va adaos?

— Nu-î asta, dar vreau și eu să mă mai duc prin lume... să mă ved ce se mai face pe ici pe colea.

— Ei bine, de ce să nu te duci? Dute; dar ce să-ți dai drumul? Du-te, și ședî cât îți ace și vino iarăși.

— Ba nu, că nu mai vin; vreau socoala.

Bă că Ioșcă așa, ba că Ioșcă pe dincolo; nu a chip să nu-i dea drumul.

După ce se socoti cu stăpânul său, își leagă oceauna într'o cergă, își luă ziua bună de la varașii săi. Mai stă un ceas drăgostind caii, apoi plecă. Se oprește pe calea Moșilor la ceai-ria lui Potopof cu beuturi reci și calde. Acolo noul se începe scena rămasului bun de la fi și de sine se înțelege, că tot făcând cinste, unge a nu mai avea nici un ban frânt.

După aceea mai cheful este încă o săptămână datorie. Cheful este, de astă-dată singur, dîcînd, toți amicii lui sunt hoți și pungăși și că nu mai voeste să știe de nimica.

Toată ziua doarme și bea »ponciuri.« Peste săptămână de *farniente*, cu ochii roșii, cu vinele zdrențe venea earăși la stăpân.

— Domnule Dumitru...

— Ce vrei, Ioșcă?

— Vreau să mă tocimesc la d-ta.

— N'am loc... Du-te de unde ai venit.

In gândul său însă, nea-Dumitru era mai mult de cât mulțumit, că Ioșca s'a întors; dar prefăcea, doar îi-o mai scădea din preț.

D-le Dumitru, fie-ți milă...

— N'am loc, scurt... și pe urmă îmi ești prea scump!

— Cu orî-cee preț vin...

— Bine, du-te de-ți primește caii și trăzura.

Așa merge din an în an; Ioșca trăia fără multă grijă, se îmbeta regulat de sf. Vasile, și reintra în serviciu, iar îl părăsea la anul.

Dar se vede, că nu-i era lui dat să trăiască tot așa.

Intr'o zi un domn bine îmbrăcat se sui în birja lui și-l purtă ca la vr'o trei-patru ceasuri. Loua în ziua aceea și coșul trăsuri era ridicat. A Capșa Domnul se sculă din birjă și-i plăti; Ioșca, mulțumit, începu să se îndrepte spre casă. Câștigase bine, așa că-și luă voia de a bea oca de vin din banii stăpânului și de-a mânca câțiva cârnați.

Acasă, după ce îngriji caii, se culcă.

De obicei scutura pernile trăsuri, spăla oatele; însă de astă-dată nu o făcu aceasta și nu pat se gândi, că n'a făcut bine.

— Deja-l furase somnul, când auzi în ograda un șgomot de mai multe glasuri.

Ioșca se sculă și eși afară. Grupul de oameni se îndrepta spre dînsul.

— Tu ești birjarul No 436, îl întrebă comisarul secției.

— Eu sunt.

— Unde ți-e trăsura?

— Pofțiți încoace. Ioșca arată trăsura. Comisarul și cu domnul, care umblase cu birja lui oată ziua, — se apropiară de birjă și domnul începu să scotocească printre perini. Comisarul avea un felinar.

— Este, am găsit... strigă cu bucurie hoțul...

— Ești om cinstit... bre, am pierdut în trăsura ta dece mii de franci... n'a și ție!... și-i dădu 5 franci.

— Dece mii! putu spune Ioșca, ne luând cei 5 franci. — Dece mii!... Mare necaz pe capul lui. — Dece mii — și el n'a știut!?

* *

Dimineața următoare birjarii l'au găsit pe Ioșca spânzurat de grinda grajdului...

St. Băsarăbianu.

COMERCIUL NOSTRU

«In vreme ce țara geme sub apăsarea legiunilor de postulanți, dintre care cei mai mulți nu sunt buni de nimic, bogățiile noastre trec în mâinile străinilor.

Toți vrem să ajungem boieri și să ne facem nevestele și fetele cocoane, care trăiesc de a gata, căci de! s'a proclamat egalitatea și rușine ar fi să stăm alături cu «străinii», care nu au dreptul de a fi boieri în țara noastră.»

Așa ne scrie unul dintre cititorii noștri, care ne comunică următoarele date culese de pe piața Bucureștilor.

In strada Lipscani găsim 50 negoțatori străini și numai dece români.

In strada Șelari sunt 35 străini și numai cinci români.

In strada Covaci 30 străini și dece români.

In strada Smărdan 40 străini și numai 20 români.

Ţicem «străini», orî-și-cine va înțelege înse *ovrei*, căci pe cei-l'alți nici că i-am mai băgat în seamă.

Aceasta e centrul comerțului național român, cea mai românească parte a celui mai românesc din orașele comerciale române.

DIVERSE

Sună!

Judecătorul din circumscripția Mariahilf (Viena) a avut ocazie să susțină dreptul poporului suveran trecător pe stradă, în contra biciclistului. Anton Heiszler era acuzat că a depășit siguranța trupeză a publicului trecător pe stradă, de oare-ce a mers într'un tact prea repede cu bicicleta prin stradă Web, și numai în momentul când a și doborât pe o trecătoare, a dat semnalul de a se păzi lumea. Acusatul a recunoscut dreptatea învinuirii ce i se făcea, dar a declarat, că victima sa era o copilă, pe care numai în cel din urmă moment a văzut-o, și care, speriată de signalul lui, s'a repezit drept spre biclul.

Judecătorul: Dar d-ta nu aveai voe să mergi repede, și mai ales în strada Web. Eu înțeleg foarte bine că fetița s'a zăpăcit.

Acusatul: Da, dar ce aveam să fac?

Judecătorul: Asta te privește! Să suni din clopele la toate încrucișările de stradă. Negreșit că trebuie să bagi de seamă, să nu calci pe nimenea. Chiar eu de multe-orî am fost martor la scene, în care trecătorii pe stradă erau puși în pericol de bicicliști.

Acusatul: Atunci ar fi trebuit să sun într'una...

Și nici nu-l slăbi judecata, până nu făcu biciclistul să sune șase coroane, pedeapsă, pe masa judecătorului.

O descoperire

Industria de aluminiu a serbat alaltăeri un mare triumf, după cum ne vine vestea din Paris.

După ideea dată de tînărul conte Chabonies, și cu cheltuiala lui, s'a construit din aluminiu un Iacht de dece tone, care a fost pus pe mare cu mare paradă la Saint Denis. Contele Chabonies are de gând să întreprindă pe acest vapor al său, numit »Vendeneze«, care l'a costat

50,000 de franci, o însemnată călătorie maritimă.

Amor neisbutit

In noaptea de alaltăeri un conductor de omnibus din Paris, cu numele Jean G. se urca pe trepte în casa No. 54 din strada Remes, însoțit de o frumoasă subretă, care sta în acea casă, la etagiul al 5 lea. De-odată pacinicii cetățeni sunt surprinși de un energic: »Cinei acolo?«

Era portarul surprins de a vedea o pereche ce a intrat noaptea în casă, fără să fie observată de dînsul.

Amoresații, voind să păstreze incognitul, nu răspund *cerberului*, care creșdînd, că are a face cu hoți, să repede pe scări în sus.

Juna fată s'a grăbit să se închiță în odaia ei, iar Jean G. cătînd să-și găsească scăparea în fugă,—a ghiontit pe portar, carele ripostrîndu-i, a făcut pe Jean se sboare pe scară.

Nenorocitul fugar a cădut cu fața pe colțul unei trepte și și-a zdrobit fața, dar totuși a găsit poarta, și a luat-o la sănătoasa; a fost prins însă de gardienii, cărora le-a atras atenția obrađu-i sîngerat și a fost dus la poliție.

Toată noaptea a fost nevoit să stea bietul om la «Hotel Rogojină» cu oful la inimă, căci numai dimineața a fost pus în libertate, constatandu-se că nu e om primejdios.

Din teatru

Doamna Canar este o artistă dramatică mai mult frumoasă de cât inteligentă.

La repetiția piesei *Arianna* artistul prim-comic vrea să vadă în ce chip trebuie exprimată durerea, când cineva e abandonată de logodnicul său.

Artistul prim-comic după repetiție îi dîce artistei:

— Daca ai fi fost părăsită de un om pe care l-ai fi iubit cu ardoare, ce ai fi făcut?

— O, răspuse Canarina, aș fi căutat în grabă un altul.

Sr.

Proiectul de răspuns la Mesagiul Regel

PROIECTUL CAMEREI

Sire,

Adunarea deputaților, intrînd în a treia a sa sesiune ordinară, este mai înainte de toate în-suflețită de cea mai adîncă bucurie pentru nașterea Principelui Carol din fericita căsătorie a Moștenitorului Coroanei cu Principesa Maria. Sub auspiciul acestei bine-cuvîntării a Providenței, aducem Majestății Tale și Dinastiei, așa de puternic întemeiate, omagiile noastre de iubire și de credință.

Asigurările de pace și de raporturi amicale cu toate puterile străine, ce ni le afirmă Majestatea Ta, le primim cu cea mai vie satisfacție, ca o condiție necesară pentru neturburata continuare a operei legislative, asupra căreia suntem datorii să ne îndreptăm toată activitatea noastră.

Sire,

Proiectele de legi, rămase în studiul Adunării din sesiunea precedentă, precum și cele anunțate în Mesagiul Majestății Tale pentru sesiunea prezentă, vor fi cercetate de noi cu o conștiincioasă luare aminte.

Suntem cu atât mai mulțumii să răspundem la această chemare, cu cât finanțele Statului se

află într-o vedită stare de soliditate. Excedentele constatate din exercițiile trecute, excedentul de prevădit pentru exercițiul curent, budgetul viitor ce se anunță echilibrat cu mijloace normale, fără adaus de impositiv și fără cerere de resurse extraordinare, creditul Statului rămas neatins în mijlocul perturbărilor provocate în alte țări prin criza argintului, sunt tot atâtea garanții pentru buna administrare a financelor sub actualul guvern al Majestații Tale.

Sire,

Vă incredințăm, și de astă dată, că vom lucra fără preget intru îndeplinirea datoriei noastre constituționale, și suntem expresia simțimintelor întregii Națiuni aducându-vă urarea:

Să trăiești, Sire, și să se bucure România încă mulți ani de înțeleapta conducere a Majestații Tale!

Trăiască Majestatea Sa Regina!

Trăiască Moștenitorul Tronului, împreună cu Alteța Sa Regală Pricipesa Maria!

Trăiască Principele Carol al României, cel născut pe pământul Patriei, botezat în religia Țării, încongiurat de iubirea tuturor Românilor ca un simbol al aspirațiunii lor în viitor!

Raportor, **T. Maiorescu.**

DA ORI NU

„*Voința Națională*“ publică următoarele informațiuni:

Aseară s'a ținut o întrunire la Clubul Constituționalilor, la care au luat parte miniștrii, deputații și senatorii junimiști.

D-l P. P. Carp a declarat că în guvern există armonie, recunoaște însă că aceeași armonie nu există și în majoritate. În sînul ei domnesc neînțelegeri regretabile și periculoase. Ministrul crede însă că, cu toate aceste neînțelegeri, guvernul va putea merge înainte.

D-l C. C. Arion, luând cuvîntul, recunoaște și d-sa că neînțelegeri serioase există printre membrii majorității. Părerile sa este că îndată ce legile prevădute în programul junimist, ca legile judecătoriilor de ocoale, spirtoaselor, minelor, se vor vota, miniștrii-junimiști ar trebui să se retragă din cabinetul actual.

De părerea d-lui C. C. Arion este majoritatea clubului junimist.

În acest sens s'a și luat o hotărîre.

Aflăm că d-nii Stroici și Văsescu, după tații junimiști, au declarat d-lui P. P. Carp, că față de refuzul său de a se retrage imediat din cabinet, împreună cu colegii săi junimiști, sunt nevoiți a-l părăsi și se socotesc cu totul degajați față de actualul guvern.

Or fi or nu esacte informațiunile confrăților noștri, un lucru e neîndoios: că spiriturile nu s'au potolit încă.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Legea și Regulamentul penitenciarelor vor fi modificate în în curînd.

Această modificare va consta în îmbunătățirea stării funcționarilor.

Pentru sărbătorile de Crăciun M. S. Regele va face mai multe grațieri și reduceri de pedepse la diferiți cendamnați militari și civili.

Ađi a început la Senat discuția răspunsului la mesagiul tronului.

Din Camera.— Astă-đi Camera s'a ocupat nu cu votarea dm îndigenate.

Reichemberg, Casierul manutanței municipale, despre care am spus erî, că a fugit cu 6000 lei, a fost prins la Viena.

Se anunță, că Ministeriul Domeniilor va scoate în curînd în vinđare 60 de loturi mari de pământ din moșiile statului, care vor fi vîndute la țeranî.

Aseară s'au întrunit în localul Ligei culturale d-nii deputați Resu, Ciuflea, Al. Cuza, Crupenschi, Costaforu, C. C. Dobrescu, M. Balș și Ionel Grădișteanu și senatorul Potre Grădișteanu, împreună și cu comitetul studenților și alți domni, spre a discuta modul cum să se aducă în Camera Cestiunea Națională.

S'a de is ca Cestiunea Națională să fie adusă în Camera cu ocaziunea discuțiunilor asupra sêspunsului la Mesagiul Tronului.

Adunarea a mai hotărât de asemenea ca în curînd să se convoace toți membrii Parlamentului într'un alt local mai vast șpre a se consfătuî cu toții.

Veniturile căilor ferate pe luna Octombrie anul acesta au fost de 4,599,093 lei, întrecînd ast-fel pe cele din Octombrie anul trecut, cu 298,610 lei.

Astă noapte niște pungași au spart o casă din apropierea barierei Rahovei și au furat mai multe obiecte de valoare. Până acum nu s'a dat de urma lor.

Consiliul de miniștri în ședința de aseară a discutat și aprobat aplicarea de taxe comunale conforme legii maximumului în orașele Bărlad și Craiova.

Ađi la ora 2 d. a. s'a făcut înmormîntarea d-nei Elena Văcărescu.

Consiliul Technic superior de la ministerul lucrărilor publice a aprobat planurile pentru canalizarea pârîurilor din orașul Piatra-Neamțu.

Lucrarea va costa 240 mii de lei.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul Meteorologic

București 9 Decembre st. n. 12 ore ziua

Înălțimea barometrică la 0°.755.5

Temperatura aerului. 3°.8

Vîntul țaricel de la NE.

Starea cerului Ceață

Temperatura maximă de erî 1°.0

mimină de astă-đi 1°.0.

la noi a variat între — și —

Erî ploie astă-đi Ceață din care asemenea picura ploae, timpul închis și urit. Barometul șeade.

A plouat în mai multe localități din țară.

Doctorul RAPPAPORT

Specialist în boale de copii

STRADA CARAGHEORGHEVICI No. 5

Vis-à-vis de Banca Națională

Consultațiunii de la 4—6 p. m.

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub tipar romanul „Dan“ de d-nu Vlahuță, un frumos volum, asupra căruia von reveni.

Acte și documente din Corespondența diplomatică a lui Mih. Cogălniceanu,—publicate de Vasile M. Cogălniceanu. — A ieșit de us tipar și fascicula III-a volumului I.

„Memorial delegațiunii consiliului general al Județului Constanța“ asupra situațiunii acelu județ, prezentat M. Sale Regelui. O broșuric de 16 pag. tipărită la București, tipografia »Gutenberg«.

Introducere la Ecoomia politică.

Lecțiune de deschidere a cursului ținut la facultatea de drept din Iași,—de N. Basilescu

Revista «Viața» primul număr, a apărut cu următorul conținut:

Două vorbe.

Povestea lui. . . . . poezie de P. Carp.

Seriositate. . . . . de A. Vlahuță.

Cultul celor mici . . . de B. Delavrancea.

Ghiveciul. . . . . de Urechia (Dr).

Sonet. . . . . de A. Vlahuță.

Blagopolușanie. . . . . de V. A. Urechia.

Albumul nostru (Gr. Păucescu) de Radu.

Pirăuaș. . . . . poezie de I. N. Roman.

Bacșiș. . . . . de Iodoform.

Parazit No. I . . . . . de A. Vlahuță.

Capul . . . . . de U.

Bibliografie. . . . . de Ave.

Memoriile D-soarei Felicia Rațiu.—Vandalismul din Turda.—Tipografia «Voința Națională» Edițiunea Ligei culturale, secțiunea Olt. Prețul lei 50 b.

ACTE ȘI DOCUMENTE

din

CORESPONDENȚA DIPLOMATICĂ

a lui

Mihail Kogălniceanu

relativă la

RESBOIU INDEPENDENȚEI ROMÂNIEI 1877-78

publicate de

Vasile M. Kogălniceanu

Apărute până acum primele 3 fascicule din vol. I

LIBRARIA SCOALELOR

C. SFETEA

București. — În fața grădinei St. Gheorghe. — București

CĂRȚI de școlă și literatură

Obiecte de biuro și Registre comerciale

Culori de pictură și aquarele

Toate necesarele desemnului și picturii

MARE COLECȚIE DE MODELE

și un bogat asortiment de

FOTOGRAFII ORIGINALE

represintând diferite grupe, scene și peisaje românesce

Catalogul Librăriei și cel de colorii ustensile se trimit la cerere gratis și franco.

LABORATORUL DE CHIMIE

„AURORA“

Brăila. — Strada Regală No. 86. — Brăila.

CEL MAI SUPERB CADOU DE CRĂCIUN ȘI ANUL NOU

COLECȚIUNEA REVISTEI

A MICUL COPILOR

PE ANII 1991-92-93

DOUĂ VOLUME IN CUARTO, PESTE 1.500 PAGINI TEXT

Având peste 400 de tablouri!! — Cu preț de 10 lei

Aceste volume conțin: Un roman pentru copii, scris de D-ra Julia B. Hasdeu; Un cântec de leagăn (cuvinte de D-ra Julia B. Hasdeu, muzica de G. Ștefănescu, profesor de conservator); o mulțime de nuvele, istorioare, povești, basme, anecdote, descrieri de voiagiuri, din viața animalelor, păsărilor și insectelor, poezii, șarade, enigme, etc.

Depus spre vânzare numai la librăria I. V. SOCEC.

FONDERIA DE LITERE

MAȘINI NOU
DIN FABRICA
FOUCHER FRÈRES
DIN
PARIS

THOMA BASILESCU

BUCUREȘTI

MATRIȚE ORIGINALE
DIN
AMERICA
FRANȚA
GERMANIA
ȘI
ITALIA

PESTE 30.000 MATRIȚE ORIGINALE
DE DIFERITE CARACTERE
LATINE, GERMANE, RUSE, BULGARE, GRECE, EBRAICE

FURNITURI COMPLETE PENTRU INSTALAȚIUNI NOI DE STABILIMENTE TIPOGRAFICE

NOTE MUZICALE ȘI LITERE CYRILIC PENTRU CĂRȚI BISERICESCII

COLECȚIUNI NOU DE ORNAMENTE

☛ *Prețurile Stabilimentului sunt cu 25 %, mai estine de cât ale tuturor fabricilor din străinătate, osebit de specele de vamă și transport.*

☛ Se primește în schimb material vechi cu prețuri avantajoase ☛

BOGAT ASORTIMENT IN LITERE
DE
FANTEZIE, TITLURI, CALIGRAFICE, GOTICE, FLORATE, ETC. ETC.

CLIȘERIE
ULTIMUL SISTEM IN METAL SI GALVANOPLASTIE

LINI DE METAL, TĂRIE SISTEMATIC

REGLEȚI, QUADRAȚI ȘI TOT FELUL DE ALBITURI

☛ Condițiuni favorabile în plăși ☛

Compoziția și clișeul din fonderia Thoma Basilescu

B. D. ZISMAN

DEPOSITARUL GENERAL DE LA

COMPANIA AMERICANA

BUCUREȘCI. — Calea Victoriei, No. 44. — BUCUREȘCI
(lângă farmacia Brus, vis-à-vis de Luvru)

MAȘINE DE CUSUT neîntrecute în SOLIDITATE, LUCRARE ȘI ELEGANȚA

Premiate la toate expozițiunile cu primele Medalii și Diplome de onoare

Peste 5 milioane sunt în întrebuințare. — Garanție pe 5 ani.

Biciclete de siguranță „SPORT” din cari am vândut peste 400 bucăți în România fiind cele mai apreciate în străinătate! Mers ușor! Eleganță completă! Cea mai mare soliditate!

VÎNZARE ÎN RATE

Cataloage și informațiuni GRATIS și FRANCO, rugând a comunica ce anume voiți să cumpărați.

LIBRARIA IG. HAIMANN, BUCURESCI

Cu începere de la 19 Noembrie 1893 punem în vânzare regulat în fie-care Sămbătă câte o fasciculă din

Fie-care fasciculă cuprinde 4 coli din scrierile autorilor Români și traduceri din scriitori străini însemnați, și se vinde cu 50 de bani în totă țara. Abonamentele se plătesc înainte și se fac numai direct la noi.

Prețul unei fascicule de 4 coli, 50 bani

Biblioteca Română Contemporană

APARE ÎN FIE-CARE SÂMBĂȚĂ

Biblioteca Română Contemporană are de scop a mijloci răspândirea cărților românesce, oferindu-le cu un preț foarte scăzut.

Biblioteca Română Contemporană inlesnesce tutulor formarea de bibliotecă românesce, cu o cheltuială de 40—50 bani pe săptămână numai.

ABONAMENT pentru 50 fascicule, 20 lei
" " " 25 " 11 "
trimise franco în totă țara.

IG. HAIMANN, LIBRAR-EDITOR
BUCURESCI

Fie-care fasciculă e broșată ast-fel ca să permită defacerea cōlelor și strângerea lor în volume separate, formând ast-fel opere întregi de o valoare împătrită de cât cea plătită pentru fasciculele.

Primele fascicule vor cuprinde, între altele: **Trubadurul** de Delavrancea, **Năpasta** de Caragiale, **Influența împrejurărilor** de Lamarck, **Basmele** lui Stăncescu, **Poesiile** lui Neculai Iorga, Carol Scrob și a altor poeți români vestiți, **Literatura populară română** de Dr. Gaster, **Conferințele Atheneului Român**, etc. etc. etc.

